

Προσκύνημα Μνήμης καὶ Εὐγνωμοσύνης

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στὴν Πάτρα

29-30ῆ Νοεμβρίου 2008 ἐκ.ἡμ.

Μὲ τὴν ἀποστολικὴ εὐλογία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀξιωθῆκαμε ἐφέτος νὰ ἐορτάσωμε τὴν μνήμη Του μὲ ἰδιαίτερη ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα καὶ μεγάλη συμμετοχὴ εὐσεβῶν, στὸν Ἱερό Ἐνοριακό μας Ναὸ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν.

Ἐτελέσθη Ἱερὰ Ἀγρυπνία (22:00´-2:00´), στὴν ὁποία ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρειῶν Κυπριανός, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἀρχιμανδρίτας π. Ἀθανάσιο (ἐξ Ἀγρινίου) καὶ π. Γρηγόριο (ἐκ Πύργου) Ἀγιοκυπριανίτας, τὸν Αἰδεσιμώτατο Πρεσβύτερο π. Ἄγγελο (Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ), τοὺς Εὐλαβεστάτους Διακόνους π. Θεοχάρη Ἀγιοκυπριανίτη καὶ π. Σωτήριο Γιούλη, ὡς καὶ τοὺς Ὑποδιακόνους Γέρο-Ἀντώνιο Ἀγιοκυπριανίτη, Δημήτριο Γιατρᾶκο καὶ Ἀπόστολο Φύκια.

* * *

Ἡ θαυμασία αὐτὴ καὶ ἀλησμόνητος Ἀγρυπνία εἶχε συνδυασθῆ ἐξ ἀρχῆς μὲ τὴν 100ετία ἀπὸ τῆς γεννήσεως τῆς Ὁσιωτάτης Γεροντίσσης Κυπριανῆς (30.11.1908 γεν.-2000).

Ἡ ἐν Ὁσίαις Μητέρα μας Κυπριανή, Κτητόρισσα καὶ πρώτη Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων (1972 ἐ.), γεννήθηκε στὸ Αἴγιο τὴν ἡμέρα τοῦ Πρωτοκλήτου καὶ ἀνέκαθεν τιμοῦσε ἰδιαίτερος τὸν Ἅγιο Ἀνδρέα. Στὴν 100ετία αὐτὴ εἶχαν ἀφιερωθῆ καὶ τὰ ἐφετινὰ μας «Εὐχαριστήρια» (6ῆ Ὀκτωβρίου), προέκτασι τῶν ὁποίων ἀπετελέσαν τὸ Προσκύνημα καὶ ἡ Ἀγρυπνία τῶν Πατρῶν.

♦ **Στὴν** προοπτικὴ αὐτῇ, τῇ εὐθύνη τοῦ Συλλόγου Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων», διωγανώθηκε ἡ μετάβασις μεγάλῃς ὁμάδος πιστῶν ἐξ Ἀθηνῶν στὴν Ἀποστολικὴ Πόλι τῶν Πατρῶν τὴν 29ῆ Νοεμβρίου. Ἡγεῖτο ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρειῶν Κυπριανός, συμμετεῖχαν δὲ καὶ πολλῆς Μοναχῆς ἀπὸ τὰ Μοναστήρια μας, ἰδίως τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Ὁσιωτὴν Καθηγουμένην Γερόντισσα

Ταξιαρχία, λόγω τῆς ἀγομένης ἐπετείου, οἱ ὁποῖες καὶ ἔψαλαν ἀγγελικὰ στὴν Ἀγρουπνία.

Πρὸ τῆς μεταβάσεως στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἔγινε προσκύνημα στὸ παμμεγέθη Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ὅπου ἐψάλλησαν ἀπὸ τὸν χορὸ τῶν Μοναζουσῶν διάφοροι ἐπίκαιροι ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι καὶ ἐξεφράσθη ἡ βαθεῖα εὐλάβειά μας στὸν Πρωτόκλητο.

■ **Κύριο** θέμα τῆς Ὁμιλίας τοῦ Θεοφιλεστάτου, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, βάσει τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἦταν ἡ ἀνάλυσις τῆς φράσεως ἀποδοθείσης ὑπὸ τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου στὸν Κύριό μας: «Ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ». Τὸ Πρόσωπο καὶ τὸ Ἔργο τοῦ Μεσίου ὡς **Θυσία** (Ἀρνίον Ἐσφαγμένον, Πασχάλιος Ἄμνος, Ὑποταγὴ ἐν ὑπομονῇ, Πάθος ἀντιπροσωπευτικό, Ἄρσις ἁμαρτίας κ.ἄ.). Ἐν τέλει, ἔγινε ἀναφορὰ σὲ ἓνα σύγχρονο συγκλονιστικὸ παράδειγμα **θυσιαστικοῦ βιώματος** (ὁ Πέτρος Γ. κατηγορεῖται ψευδῶς γιὰ ἓναν φόνο, καταδικάζεται σὲ τριάντα χρόνια φυλάκισι, ἐκτίει τὴν ποινὴ του ἐν ὑπομονῇ καὶ προσευχῇ, φωτίζεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ζῆ ἐν ἀγιότητι ὑψηλῇ, οἰκονομεῖται ἡ φανέρωσις τοῦ πραγματικοῦ φονέως, ὁ Πέτρος Γ. τὸν ἐπισκέπτεται, τὸν συγχωρεῖ, τὸν εὐχεται, τὸν ἀγκαλιάζει, τὸν ἀσπάζεται, ὁ Πέτρος Γ. κοιμᾶται ὅσιακῶς σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν τὸ 1999, παραδίδει τὴν ψυχὴ του αὐτομεμφόμενος στὰ χέρια τοῦ Ἀγγέλου του, ἐνῶ τὸ δωμάτιο εἶναι πλημμυρισμένο ἀπὸ Ἀγγέλους καὶ Ἀρχαγγέλους!...).



• **Μετὰ** τὴν Ἀπόλυσι, ὁ Αἰδεσιμώτατος π. Ἄγγελος Μουρλᾶς, πραγματικὸς στυλοβάτης τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Ἐνορίας μας, ἀπηύθυνε, πλήρης κατανύξεως, λογύδριον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεοφιλέστατο Ὁρεῶν καὶ δι' αὐτοῦ στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κύριο Κυπριανό.

◆ **Τέλος**, σὲ ὅλους τοὺς εὐλαβεῖς ἑορταστὰς ἐκ Πατρῶν, Ἀθηνῶν, Ἀγρινίου, Πύργου κ.ἄ. παρετέθη πλουσιοπάροχος τράπεζα ἀγάπης, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐδοκιμάσαμε τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐλογία τῆς ἐν Χριστῷ οἰκειότητος καὶ συναναστροφῆς, ἐν ἀφελότητι καρδίας.

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκα καὶ ἔπαινος στοὺς ὀργανωτὰς τοῦ πολυωφελοῦς αὐτοῦ *Προσκυνηματος Μνήμης καὶ Εὐγνωμοσύνης!*...